

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 128/05
14.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića, Dragana Aćimovića i Bate Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Draganom Jevrić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela iz čl.245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i optuženog i njegovog branioca adv.AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K.109/03 od 06.12.2004. godine, u sednici veća održanoj 14.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalba Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i optuženog AA i njegovog branioca a presuda Okružnog suda u Kruševcu K.109/03 od 06.12.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl.245. stav 1. OKZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 - jedne godine. Na osnovu čl.69. i čl.245. stav 5. OKZ od optuženog je oduzet biljni materijal "canabis sattiva" u količini od 653,56 grama. Optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 3.000,00 dinara i na ime paušala iznos od 2.000,00 dinara, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Kruševcu zbog odluke o krivičnoj sankciji sa predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženom izrekne strožija kazna zatvora;

- optuženi AA i branilac adv.AB zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava a iz obrazloženja žalbe proizilazi da prvostepenu presudu pobijaju i zbog odluke o kazni, sa predlogom da se ista ukine i vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da se preinači i optuženom izrekne uslovna kazna.

Optuženi i branilac podneli su i odgovor na žalbu javnog tužioca sa predlogom da se ista odbije kao neosnovana.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.252/05 od 05.04.2005. godine predložio je da se prvostepena presuda preinači u pogledu odluke o krivičnoj sankciji tako što će se optuženom izreći strožija kazna zatvora a da se žalba optuženog i branioca odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je, pošto je postupljeno po čl.374. stav 2. ZKP, ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud u smislu čl.380. stav 1. tač.1. i 2. ZKP uvek pazi po službenoj dužnosti.

Činjenično stanje je u prvostepenoj presudi pravilno i potpuno utvrđeno pa su neosnovani žalbeni navodi kojima se to osporava.

Pobijajući prvostepenu presudu po tom osnovu optuženi i branilac u žalbi navode da je optuženi seme konoplje zasadio isključivo za svoje potrebe odnosno da bi hranio ptice a ne radi stavljanja opojne droge u promet kako je to pogrešno zaključio prvostepeni sud. Takođe prema žalbi optuženi je semenke zasadio u martu pa je u konkretnom slučaju trebalo primeniti blaži krivični zakon koji je važio do 11.04.2003. godine, a što je svakako od značaja i za odmeravanje kazne.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim iz sledećih razloga:

Pravilnom ocenom odbrane optuženog i svih dokaza provedenih tokom postupka pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi u vreme, na mestu i na način opisan u izreci pobijane presude proizveo konoplju "canabis sativa" u količini od 653,56 grama koja, prema nalazu i mišljenju veštaka BB sadrži psihotropnu supstancu - tetrahidrokanabinol koji može da se zloupotrebi za psihoaktivno delovanje na čoveka i koji se nalazi na spisku opojnih droga, objavljenom u "Sl.listu SRJ" br.44/2002, pod rednim brojem 201. Pri tome, količina opojne droge koja je od optuženog oduzeta ukazuje na nelogičnost odbrane optuženog da je istu proizveo isključivo za svoje lične potrebe.

Prema tome, činjenično stanje, kako u pogledu činjenica koje čine bitna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koje se tiču psihičkog odnosa optuženog prema učinjenom delu pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacijom protivpravne delatnosti optuženog po čl.245. OKZ krivični zakon je pravilno primenjen. Vrhovni sud je stoga, prihvatajući u svemu iscrpne, jasne i uverljive razloge koji su s tim u vezi dati u prvostepenoj presudi ocenio neosnovanim žalbene navode optuženog i branioca kojim se prvostepena presuda pobija zbog povrede krivičnog zakona. S tim u vezi u žalbi se ukazuje da je optuženi semenke zasadio u martu, dakle u vreme važenja ranijeg blažeg krivičnog zakona koji je važio do 11.04.2003. godine. Međutim, po oceni Vrhovnog suda pod proizvodnjom opojnih droga u smislu čl.245. stav 1. OKZ podrazumeva se svaka aktivnost izvršioca ovog dela kojom se iz određenog materijala može dobiti supstanca koja ima svojstvo opojne droge. U konkretnom slučaju optuženi je seme konoplje zasejao u 12 plastičnih čaša, nakon klijanja presadio ih u njivu u blizini kuće u kojoj živi, zatim polivao i oslobađao je od trave, pa je, dakle, radnja proizvodnje trajala sve do 21.07.2003. godine kada su posejane biljke od strane radnika OUP-a oduzete odnosno radnja proizvodnje opojne droge trajala je i nakon stupanja na snagu Osnovnog krivičnog zakona.

Ispitujući povodom žalbi javnog tužioca i optuženog i branioca prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti u smislu čl.41. OKZ koje utiču da kazna bude manja ili veća, kojim okolnostima je dao adekvatan značaj i pravilno optuženog AA za izvršeno krivično delo iz čl.245. stav 1. OKZ osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 - jedne godine. Po nalaženju Vrhovnog suda tako odmerena kazna srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog i dovoljna je za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene odredbom čl.33. OKZ, pa je stoga žalba javnog tužioca sa predlogom strožijeg kažnjavanja ocenjena kao neosnovana.

Kazna zatvora u trajanju od 1 - jedne godine na koju je optuženi AA osuđen prvostepenom presudom, primenom odredaba o ublažavanju kazne, maksimalno je ublažena, tako da ne postoji zakonska mogućnost njenog daljeg ublažavanja (čl.43. stav 1. tač.1. OKZ). Stoga je i žalba optuženog i branioca i u delu odluke o kazni ocenjena kao neosnovana.

Odluka o oduzimanju opojne droge doneta je pravilnom primenom odredaba čl.69. i 245. stav 5. OKZ pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Iz iznetih razloga, na osnovu čl.388. ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragana Jevrić, s.r. Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

vg